

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 21Csp/94/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121255967
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Michaláčová
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2025:6121255967.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou JUDr. Boženu Michaláčovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: Sidónia Danielová, nar. 23.11.1978, bytom Čistonek 207, 908 41 Šaštín-Stráže, o zaplatenie sumy 8.396,18,-€ s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanej súd **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou a následnou opravou návrhu podanou na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 8.396,18,- € spolu s prísl. a k náhrade trov konania. Uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12.10.2020 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 03.02.2016 Zmluvu č. 5108354735, na základe ktorej poskytol postupca žalovanému peňažné prostriedky. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy a tak postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 01.03.2018, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Žalovaný po postúpení pohľadávky uhradil dňa 28.01.2021 sumu 124,70,- €. Dlžná suma ku dňu podania žaloby predstavuje sumu vo výške 15.754,52,- €, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 8.350,46,- €, z riadneho úroku vo výške 5.730,65,- €, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 1.627,69,- z neuhradených poplatkov vo výške 45,72,- €.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní sp.zn. 44Up/240/2021 vydal v danej veci dňa 22.3.2021 platobný rozkaz, voči ktorému v zákonnej lehote podala žalovaná odpor. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaná uviedla, že žalobca v žalobe neuviedol akým spôsobom bola overená bonita klienta. Zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, taktiež, že právny predchodca žalobcu nezapočítal do výpočtu RPMN aj poplatok spojený s poistením, zmluva obsahuje nesprávny výpočet RPMN. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 2.3.2018 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pre omeškanie žalovaného so splátkou zročnou dňa 25.01.2018 a preto premlčacia doba začala plynúť dňa 25.01.2018 a uplynula dňa 25.01.2021. Keďže žalobný návrh bol doručený na Okresný súd dňa 24.02.2021 žalobcom uplatnený nárok je premlčaný. V odpore žalovaná namietala, že žalobca nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

3. Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec Okresnému súdu Senica, nakoľko neboli splnené podmienky na rozhodnutie o odmietnutí podaného odporu.

4. Žalovaná so žalobou nesúhlasila, navrhla, aby súd zamietol žalobu v celom rozsahu.

5. Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o splátkovom úvere, Všeobecnými obchodnými podmienkami, výpisom z Úveru, výzvou k úhrade dlžnej sumy zo dňa 04.05.2020, 28.01.2018, výpisom z účtu, Zmluvou o postúpení pohľadávok, Prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, Oznámením o postúpení pohľadávky, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, písomným vyjadrením zástupcu žalobcu, písomnými vyjadreniami zástupcu žalovanej a zistil tento skutkový stav veci:

6. Medzi právnym predchodcom žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovanou bola dňa 03.02.2016 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanej úver vo výške 12.500,- €, pri fixnej úrokovej sadzbe 14,90% p.a. a RPMN 15,05 % . Žalovaná bol povinná splácať úver v splátkach vo výške splátky 219,72,- € mesačne, v celkovom počte 96 splátok. Splátky boli splatné mesačne, k 25. dňu v kalendárnom mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola určená dňom 25.03.2016 a konečná splatnosť úveru dňom 25.02.2024. V čl. II. bode 7. zmluvy je uvedený: „ Ak Dlžník Pohľadávku Banky nespláca riadne a včas, môže Banka požadovať najmä zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Pohľadávky Banky a poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií“.

7. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 28.01.2018 oznámil žalovanej, že ku dňu 28.01.2018 je v omeškani so splácaním pohľadávky Banky vo výške 2.646,06 ,-€ a zároveň ju vyzval na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy.

8. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 04.05.2020 oznámil žalovanej, že nakoľko je pohľadávka banky splatná v celom rozsahu a je v omeškani so splácaním viac ako tri mesiace, výška splatnej a nezaplátenej pohľadávky predstavuje ku dňu 04.05.2020 sumu 15.206,79,- €.

9. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.03.2018 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že Banka vyhlásila ku dňu 01.03.2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy.

10. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12.10.2020 postúpil postupca, Slovenská sporiteľňa, a.s., na žalobcu, EOS KSI Slovensko, s.r.o., pohľadávky špecifikované v Prílohe č. 1 k Zmluve, konkrétne pohľadávku voči žalovanej, ktorá pozostáva z istiny 8.475,16,- € a z príslušenstva pohľadávky celkom vo výške 7.404,06,- €. Nedoložil doklad o tom, že oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky na žalobcu, EOS KSI Slovensko s.r.o..

11. Žalobca, v zastúpení právnym zástupcom, v písomnom vyjadrení k podanému odporu, k preverovaniu bonity žalovanej, uviedol, že klientom deklarovaný príjem bol overený dopytom do SP 480,-€, existujúce záväzky 18,-€. Existujúce splátky úverov a úverová história klienta bola overená dopytom do Úverového registra. Mimoriadna splatnosť úveru bola postupcom vyhlásená podaním zo dňa 02.03.2018, pričom postup, ktorý postupca pri vyhlasovaní mimoriadnej splatnosti úveru zvolil, je plne v súlade s odbornou literatúrou. Právo pôvodného veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru si strany Zmluvy dohodli aj v časti II. bod 7 Zmluvy. Žalobca má za to, že RPMN uvedená v Zmluve vo výške 15,05% je správna, právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky ust. § 92 ods. 8 ZoB. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo pre nesplnenie splátky splatnej dňa 25.02.2018, premlčacia doba by tak uplynula najskôr dňa 25.02.2021. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 24.02.2021, žalobca svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby.

12. Žalovaná, v zastúpení právnym zástupcom, v písomnom vyjadrení zo dňa 24.6.2021, k vyjadreniu žalobcu uviedla, že veriteľ musí konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a tieto riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/ domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Žalovanému na živobytie po odpočítaní mesačnej splátky vo výške 219,72,-€ a uhrádzaných záväzkoch vo výške 18,-€ ostávalo 242,28,-€. Suma životného minima bola ku dňu

poskytnutia úveru vo výške 198,09,-€. Právny predchodca žalobcu pri posudzovaní bonity klienta nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Žalovaná ďalej poukázala na obligatórne náležitosti zmluvy v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. i), g) a h) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a taktiež vzniesol námietku premlčania nároku uplatneného žalobou.

13. V písomnom vyjadrení zo dňa 20.03.2025 žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka je výzva s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, keďže neobsahuje presnú identifikáciu mesačnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, neplatný právny úkon a preto neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zmluva o postúpení pohľadávky je preto neplatný právny úkon a žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Žalobca zároveň nepreukázal doručenie výzvy zo dňa 28.01.2018, nakoľko poštový podací hárok bez presnej identifikácie zásielky nepreukazuje doručenie výzvy zo dňa 28.01.2018. Žaloba je nedôvodná v celom rozsahu aj z dôvodu, že žalobca si uplatnil nárok na základe zosplatennej pohľadávky, ale keďže bolo preukázané, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je neplatné, žaloba je nedôvodná v celom rozsahu.

14. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní konanom dňa 15.4.2025 uviedol, že žalobca zaslal súdu, spolu so žalobou, výzvu pred zosplatením pohľadávky zo dňa 28.1.2018 a taktiež oznámenie o zosplatení úveru zo dňa 2.3.2018. Taktiež zaslal súdu doručeny/ neprevzaté zásielky preukazujúce doručovanie písomnosti zo strany postupcu. Poukázal na skutočnosť, že postupca dodržal všetky podmienky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách; pred postúpením pohľadávky bol žalovaný vyzvaný na plnenie výzvami zo dňa 28.1.2018, 2.3.2018, 4.5.2020. Špecifikácia splátky vo výzve pred zosplatením, ako aj v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nemusia obligatórne obsahovať aj špecifikáciu splátky, pre neuhradenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.1.2024. Ohľadom posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať úver odkázal na svoje písomné vyjadrenia zo dňa 28.4.2021 a 23.9.2022 s tým, že právny predchodca žalobcu urobil dopyty do úverového registra o čom doložil doklad.

15. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení zo dňa 2.5.2025 uviedla, že rozhodnutím NS SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.6.2024 bola vyriešená otázka špecifikácie splátky vo výzve pred zosplatením tak, že pre platný právny úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už vo výzve presne špecifikoval konkrétnu splátku pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh. S vyššie uvedeným názorom sa stotožnil NS SR aj v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.09.2024. Uznesenie NS SR zo dňa 30.01.2024 sp. zn. 1Cdo/123/2022, bolo prekonané aktuálnou rozhodovacou činnosťou NS SR. Zo strany žalobcu tak neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Žalobca si uplatnil nárok na základe zosplatennej pohľadávky, ale keďže bolo preukázané, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je neplatné, žaloba je nedôvodná v celom rozsahu.

16. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 30.06.2025 poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 z 30.01.2024, v ktorom sa dovolací súd nestotožnil s názorom, že špecifikácia splátky, pre ktorú dochádza k zosplateniu, by mala byť podmienkou platnosti predčasného zosplatenia dlhu. Žiadnu takúto povinnosť (uviesť v zosplatení konkrétnu splátku) zákon veriteľovi neukladá. Podľa uznesenia senátu dovolacieho súdu 5Cdo, ktorý v uznesení NS SR z 26.06.2024 sp. zn. 5Cdo/197/2022 dospel k právnomu záveru, že je nevyhnutné, aby už vo výzve veriteľ presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú môže jednorazovo a predčasne zosplatniť celý dlh. Žalobca konštatuje, že je tu zásadný rozpor ohľadom náležitosti/obsahu zosplätňujúcej výzvy kedy dochádza z dôvodu odlišného posudzovania predmetnej právnej otázky dovolacím súdom k právnej neistote na strane subjektov súkromnoprávných vzťahov. Podľa názoru žalobcu, výlučne právny názor vyjadrený senátom 1Cdo v cit. uznesení možno ohľadom riešenia tejto právnej otázky považovať za vecne správny, majúci podklad v dotknutých ustanoveniach OZ, ale aj všeobecnej aplikačnej praxi súdov za obdobie od prijatia znenia § 53 ods. 9 OZ. Žalobca pre názornosť uviedol aj modelový príklad. Žalobca poukázal aj na poslednú novelizáciu ust. § 53 OZ účinnú od 1.11.2024, konkrétne na zmenu v znení odseku 9 a znenie nového odseku 10. Ani po novelizácii ustanovení § 53 ods. 9 a 10 OZ nie je obligatórnou náležitosťou výzvy uvedenie konkrétnej splátky, resp. jej špecifikácia. Žalobca zároveň poukázal na viaceré súdne rozhodnutia obsahujúce odôvodnenia pre odklon.

17. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka účinného v čase zosplatnenia úveru, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a
- b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu^{21aa)} spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

23. Zmluva o splátkovom úvere je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom žalovaná mala v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení predmetnej Zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a z uvedeného dôvodu je na daný vzťah potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Zároveň súd Zmluvu posúdil podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a podľa Občianskeho zákonníka. Z povahy spotrebiteľských zmlúv vyplýva, že nesmú obsahovať neprimerané podmienky, t. j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

24. Súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava v právnom postavení veriteľa a žalovanou v právnom postavení dlžníka bola dňa 03. 02. 2016 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 12.500,-€. Uvedená zmluva bola uzatvorená za účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Je typickou spotrebiteľskou zmluvou vzhľadom na právnu povahu strán sporu. Uzavretie zmluvy o úvere, výška úveru, spôsob jej splácania, suma žalovanou vykonaných úhrad a porušenie povinností žalovanej splácať úver riadne a včas medzi stranami sporu neboli sporné. Vzhľadom na spotrebiteľskú povahu právneho vzťahu a postúpenie pohľadávky na nebankový subjekt, súd ex offo skúmal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu teda, či boli splnené podmienky v § 17 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch tak, a rovnako či boli splnené podmienky podľa špeciálnej úpravy § 92 ods. 8 zákona o bankách. Na preukázanie aktívnej vecnej legitimácie žalobca predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0744/2020/CE zo dňa 12. 10. 2020 vrátane Prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok a Oznamenie o postúpení pohľadávok zo dňa 20.10.2020, Výzvu zo dňa 28.01.2018, podacie hárky Slovenskej pošty, a.s., doručenkú.

25. Dodávateľ musí jednostranný právny úkon - výzvu na zaplatenie oznámiť spotrebiteľovi účinným spôsobom, aby tento konkrétne mal vedomosť, ku ktorej pohľadávke mieni následne dodávateľ spoplatniť celý úver v prípade, že uvedenú splátku spotrebiteľ v dodatočne stanovenej lehote neuhradí. Zo znenia ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024 vyplýva požiadavka konkrétnosti upozornenia, určenie omeškanej splátky, ku ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka týka, t. j. že dlžník nesplatil niektorú (teda nie niektoré) svoju splátku. Súd v tomto smere poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.januára 2024, sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26. júna 2024, sp. zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.júla 2024, sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25. septembra 2024) v zmysle ktorej platí, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už vo výzve pred zosplatením, presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorázovo a predčasne zosplatil celý dlh.

26. Preskúmaním výzvy zo dňa 28. 01. 2018 možno konštatovať, že pôvodný veriteľ neuviedol dlžníkovi, s ktorou konkrétnou splátkou je dlžník v omeškaní, veriteľ dlžníkovi oznámil celkovú dlžnú sumu (2.646,06,-€), so splácaním ktorej bola žalovaná v omeškaní ku dňu 28. 01. 2018. Súd potom jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi - výzvu zo dňa 28. 01. 2018 posúdil ako neplatný právny úkon pre jeho neurčitosť (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) čo do identifikácie omeškanej splátky. Špecifikácia splátky s ktorou je dlžník v omeškaní nie je konkrétne špecifikovaná tak vo výzve na plnenie ale ani v oznámení o mimoriadnom zosplatení úveru zo dňa 02.03.2018. Uvedený nedostatok potom neumožňuje konajúcemu súdu jednoznačným a nesporným spôsobom konkretizovať tú splátku, pre ktorú veriteľ pristúpil k mimoriadnemu zosplateniu úveru, v dôsledku čoho nie je možné ani jednoznačne zistiť, či veriteľ v procese mimoriadneho zosplatenia postupoval v súlade s ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.októbra 2024. Identifikácia splátky je potrebná taktiež z dôvodu určenia prvého dňa plynutia premlčacej doby, ale tiež aj pre potrebu vedomosti dlžníka (spotrebiteľa) o tom, že zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru (sp. zn. 2Cdo/149/2021).

27. Súd má za to, že právny názor dovolacieho súdu uvedený v jeho rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30. januára 2024 bol judikatúrne prekonaný. Pri právnom posúdení veci je súd viazaný právnym výkladom príslušných ustanovení zákona podaný najvyššími súdnymi autoritami v čase svojho

rozhodovania. Nový právny názor sa pritom aplikuje retrospektívne, keď sa vychádza z prevažujúceho prístupu.

28. Súd skúmajúc „ex offa“ aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, najmä s poukazom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi stranami sporu, dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal dodržanie podmienok v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, na základe čoho nedošlo k platnému mechanizmu mimoriadneho zosplatnenia dlhu. Postúpením žalovanej pohľadávky na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12.10.2020 prišlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách v spojení s ust. § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, nakoľko predmetom postúpenia bola pohľadávka banky, ktorá v čase postúpenia nemala povahu splatnej pohľadávky (konečná splatnosť určená dňom 25.02.2024). Postúpenie pohľadávky banky uskutočnené v rozpore s uvedenými zákonmi je potom absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (R 4/2021). Súd tak musel konštatovať nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

29. Podľa § 7 ods. 1,2 Z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzatvorenia zmluvy veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

30. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

31. Posúdiac preukázané skutkové okolnosti danej veci podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru aj v tom, že veriteľ pri posudzovaní schopnosti žalovanej- spotrebiteľa splácať daný úver nepostupoval s potrebnou odbornou starostlivosťou keď si nezabezpečil dostatok údajov o príjmoch a výdavkoch žalovanej na získanie objektívneho obrazu o jej finančnej situácii. Veriteľ v konaní nepreukázal, že pred uzavretím zmluvy o úvere mal preukázaný skutočný príjem žalovanej, jej mesačné výdavky, ktoré sú nesporne základnými údajmi pre posúdenie schopnosti splácania úveru. Žalobca súdu nepreukázal, či Veriteľ vôbec zisťoval (výplatnými páskami, výpisom z účtu, potvrdením zamestnávateľa), výšku mesačného príjmu žalovanej, jej mesačné výdavky, počet vyživovacích povinností atď. V danom prípade potom súd nemal preukázané, či postup veriteľa naplnil účel predpokladaný cit. ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ, s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver, dôsledkom čoho v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ je, že nebol oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, v dôsledku čoho právny úkon, ktorým veriteľ jednostranne vyhlásil predčasnú splatnosť daného spotrebiteľského úveru, je pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom, ktorý je neúčinný a keď následne prišlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu, k postúpeniu pohľadávky prišlo v rozpore so zákonom, čo má za následok v zmysle § 39 OZ neplatnosť právneho úkonu postúpenia a žalobca sa účinne nestal veriteľom pohľadávky. Žalobca preto nie je aktívne vecne legitimovaný v danom spore (rozsudok KS Trnava sp. zn. 24 CoCsp/20/2023).

32. V tejto súvislosti súd poukazuje, že uvedená povinnosť veriteľa uvedená vo vyššie citovanom zákonom ustanovení zodpovedá povinnosti podľa čl. 8 ods. 1 a čl. 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, podľa ktorej členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Uvedené články sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offa existenciu porušenia povinnosti stanovenej v čl. 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve.

33. Na základe vyššie uvedeného tak vyplýva, že predčasné zosplatneniu úveru ku dňu 01.03.2018 je pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatné, a teda k zosplatneniu úveru v skutočnosti nedošlo, a to bez ohľadu, či výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 28.01.2018 bola alebo nebola žalovanej doručená. Podmienkou platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere v zmysle § 17 z. č. 129/2010 Z.z. je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred týmto termínom. Pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola postúpená dňa 12.10.2020, t.j. pred termínom konečnej splatnosti úveru (25.02.2024) bez toho, aby sa stala splatnou pre termínom postúpenia, a preto nebola preukázaná výnimka zo zákazu prevodu práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu pred termínom jeho konečnej splatnosti upraveného v § 17 z. č. 129/2010 Z.z. Žalobca tak nepreukázal predpoklady pre platné postúpenie práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a teda ani pre nadobudnutie týchto práv, čím mu v konaní chýba aktívna vecná legitímácia. Aj vzhľadom na uvedený nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, súd žalobu zamietol.

34. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a 262 ods. 1 C.s.p.. a úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).